

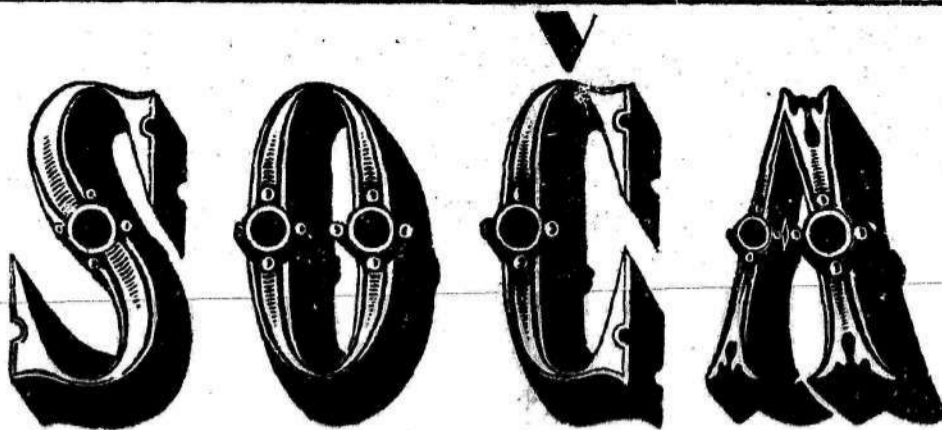
„Soča“ izhaja vsak četrtek in velja pošto prejemana ali v Gorici na dompošiljana:

Vse leto f. 4.50
Pol leta „ 2.30
Četrt leta „ 1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „po slanica“ se plačuje za navadno trisopno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 2 „

Za več črke po prostoru.

Posamezne številke se dobivajo po 10 soldov v Gorici v tobakarni v gosposki ulici blizu „treh kron“. — v Trstu v tobakarni „Via della caserma 60“.

Naročnina in dopisi naj se blagovoljno pošiljajo pod naslovom: Viktor Dolenc v Gorici. — Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri uredništvu.

Glasilo slovenskega političnega društva goriškega za brambo narodnih pravic.

Srbija maršira, Slovani se veselé!

Knez Milan napovedal je Turkom vojsko in izdal proklamacijo na svoj narod, ki se glasi blizo tako-le: „Mojemu dragemu narodu! Leto je preteklo, kar so Hercegovci poprijeli za orožje, da se obranijo krutega turškega barbarstva, ki jih je trlo. Zveza treh severnih cesarjev je poskušala pomiriti ustaše s Turčijo, a ta trud je bil zastoj. Srbija je bila mirna, a turške čete so vpadale čez njeno mejo, plenile in ubijale. Srbija tega ne more več trpeti. Turčija je pozvala najbolj divje ljudi iz Azije, da bi uničili Srbijo. Bratje, naprej! Jaz sem z vami in pred vami; a z nami bodo hrabri Crnogorci, na čelu jim moj brat knez Nikola. Z nami bodo vrli Hercegovci in Bošnjaci, Bulgari čakajo na nas in od svobodounja Grkov pričakujemo, da ne bodo dolgo za nami ostali. Zatorej naprej v boj, moji dični junaci, v ime vsegamogočnega Boga, vsem narodom pravičnega očeta, idimo v boj v ime pravde, svobode in prosvete.“

S tem korakom pridobil si je Milan v enem mahu sopet uže zgubljene simpatije slovanske; on je sopet postal prvi Srb; prvi Jugoslovan. Njegov manifest je izraz narodove volje in boj, v katerega kliče narod svoj, je eden najsvetejših od vseh, kar jih je od nekdanj bil Slovan, kajti ta boj se bode bil za svobodo čverstega napredozeljnega jugoslovanskega naroda, za svobodo in za civilizacijo. Jugoslovan ima zdaj najlepšo zadačo, poriniti nazaj v Azijo barbarstvo in popolnem gnjilo državo ter vzeti v roke vaje civilizacije v onih deželah, ki so paradiz vse Evrope in kder je na sramoto vse Evrope gospodaril čez 500 let polumesec.

Srbe torej spremlja v boj krasna ideja svobode in civilizatorne zadače, potem pa tudi najtoplejša simpatija vseh Slovanov in sploh vsega civiliziranega od Turkov neplačenega sveta. Srbske zmagе bodo zmage vseh Slovanov, zmage civilizacije nad barbarstvom. Zatorej pa živela viteška kneza Milan in Nikita, ki sta razvila zastavo jugoslovanske svobode! A zadača, katero sta si postavila slovanska kneza na čelu hrabrega naroda nij tako lahka v očigled turški sili podpirani morda na skritem tudi po kaki drugi veselili.

Srbski knez razpolaga čez 120.000 mož narodne milice, v orožju dobro izurjene; to precejšno

silo lahko rabi zunaj dežele, ker mu še zmerom ostane v notranjem Srbije 35.000 mož za brambo domačega ognjišča. Srbska vojska je pa previdena z vsem potrebnim, ona ima izvrstne ameriške puške (Peabodi), s katerimi vojak v eni minuti 16—20krat vstrelji in katere nesejo sigurno na 1600 do 1800 korakov, nadalje ima vojska čez 200 kanonov Krupovih brez posadne in trdnjavne artilerije in važno je tudi to, da je za živež izvrstno preskrbljeno z malimi, gibljivimi kolonami, ki so v stanu prav hitro in dobro preskrbeti vsak še tako oddaljen in še tako mal oddelek s potrebnim živežem, mej tem ko za ranjene skrbje po ruskem načinu osnovane sanitarne kompanije s potrebnimi vozi in nošadi. Vsaka brigada ima eno tako kompanijo; naposled ima srbska vojska izvrsten generalni štab in prav dobre poveljnike, posebno zdaj, ko so pristopili k tej armadi mnogi ruski generali in viši oficirji. Srbsko armado podpira pa še kakih 10.000 dobrovoljcev, večidel Slovanov, kateri se zdaj uže bijejo s Turki v Bosni.

Crnogorska vojska šteje pa 25.000 junakov, kateri so previdni s puškami Weuzl in Wernud, kakoršne imajo tudi avstr. vojaki, in s 30 do 34 Krupovih topov. Tej vojski pridružilo se je uže zdaj 10 do 15.000 hrcegovskih ustašev, ki so ognju navajeni in uže čestokrat dokazali svojo hrabrost in zmožnost za vojskovanje. Če računimo ustaše v Bosni na 15 do 20.000, katerih je gotovo še več gledé na to, da se ustaja vsled invazije srbskih vojaških oddelkov velikansko širi, videli bomo, da se proti Turku pod Milanom in Nikitom bori 190 do 200.000 mož, od katerih se sme 150.000 vrstiti mej najboljšo evropske vojske. Zdaj pa se nijmo ozirali še na bulgarsko ustajo, katera bode Srbom mnogo in mnogo pomagala, tako sicer da so Turki bojujoči se okolo Vidina v vedni nevarnosti, da jih primejo od ene strani Srbi, od druge pa bulgarski ustaši; ustašev bulgarskih je po nekaterih poročilih čez 50.000; ali vzemimo, da jih je samo 30.000 in pridemo do sklepa, da Srbija razpolaga čez prav lepo moč, katere ne bi se smela sramovati niti kaka veselila: zraven tega pa je v srbski vojski največ patrijotizem in taka navdušenost, da se sme reči o Srbih, da se bodo bili, kakor levi; kar pa se tiče reda in discipline, je vse tako natančno in strogo, kakor pri ruski armadi in še le te dni izdal je vojni minister samo 10 vojnih artikelnov, katerim nasproti ravnaajoči bodo takoj usmr-

teni. Vse to so prednosti, katere srbski vojski priznavajo nemški in drugi neslovanski, torej popolnoma nepristranski listi in ki sposobijo Srbijo za važno nalogo slovanskega Pijemonta.

Nasproti tej navdušeni, čili in dobro organizirani armadi stoji turška močno razkropljena, demoralizovana in deloma izstradana vojna moč od blizo 210.000 mož, katerih je največ blizo 40.000 pri Nišu, kakih 25.000 v Hercegovini, 25 do 28.000 v Bosni, 10.000 v Carigradu, kakih 15.000 v Albaniji, 20 do 30.000 po vsej Bulgariji, 15 do 20.000 po grških otokih, 10.000 v Tesaliji, kakih 30.000 v Aziji.

Iz tega se razvidi, da Turška ne more srbski vojski postaviti več nego 70.000 mož nasproti in to v najboljšem slučaju; vse druge turške sile absorbirala bode ustaja po raznih krajih, posebno pa zmešnjave v Carigradu in v Bulgariji.

Turška kot veselila ima torej primerno toliko regularne vojske, kakor združeni srbski knježevini, kar kaže na propad te države, ki bi v primeri z drugimi, manj obljudenimi državami morala imeti najmanj 700.000 mož redne vojske.

Vendar pa je mogoče, da postavi Turška v največji stiski s pomočjo angleških sterlin na noge se kakih 100 do 150.000 mož iregularne vojske, katera bi, dasiravno kvalitativno malovredna, pod vodstvom srbski vojski vtegnila nevarna postati. Srbsko započje tedaj nij tako lahko; ono je celó rezultat velike korajže; a sveta reč, duh srbske vojske in pa večja inteligencija na srbski strani so trije faktorji, katere smo imeli priliko v tem stoletji večkrat občudovati, posebno pa mi Avstrijani in zatorej spremljajo srbsko vojsko naše in vsega slovanstva najlepše nade.

Iz razpostavljanja srbske vojske razvidi se, da črnogorska vojska in en oddelek srbske vojske operirate koncentrično proti glavnemu mestu Bosne Sarajevu ter obe omenjeni vojski forcirati linije na Drini in na Neretvi, kakor smo mi to uže pred enim letom v posebnih obsirnih člankih dobro vganili. Glavni del srbske vojske pa operira na Moravi naravnost proti Bulgariji. Skoro gotovo bode kaka odločilna velika bitka popreje v Bosni okolo Sarajeva vršila se in če tam Turki zgube, morajo reterirati čez staro Srbijo in združena srbska-črnogorska vojska bi se pomikala od Drine za njimi ter prišla v dotiko z veliko srbsko vojsko, ki zdaj operira pri Nišu; kakor hitro

LISTEK.

Preblagorodnemu p. n. g. vitezu

ANDREJU WINKLER-JU,

sedaj za uda vis. upravnega sodišča na Dunaji
izvoljenemu v spomin in poklon.

SNET.

Edini, ki med vsemi součenci
Prav od klopi elementarske vedno
Do konca fizike v Gorici redno
Napaja z meno se pri istem zdenci:

Edini, ki med Lahi in Slovenci
Značaj izražen možko in dosledno
Iz „klasa v klasu“ mladič izvanredno
Smehlja naj krasnejšem se zmage venci;

Edini, ki v bolj višem krogu slavo
Mi součenci uradni mož si vreže,
Za narod vžiga tudi si naravo,

Tak z djanjem kot z besedo za-nj si veže:
Je Andrej Winkler. — Venec lavorikel!
Zvest Slavi stopaj do naj više dike.

J. TRNOGORSKI
(od l. 1833—45 incl. sošolec.)

ŠČINKOVEC.

(Konec.)

„Da-si na jugu strahovito vré—in bratom našim grozoviti vihar preti, vendar ne odupam. Pogum in srčnost me navdaja, ko pomislim grozovite čine nejevernikov; ko pomislim, da Slovan krivično bridke udarce trpi; ko pomislim, da se nedolžno preliva kristjanska kri. To mi daje pogum. Pogum mi daje tudi ti, krasna Zalika, kajti v boju bom imel tebe pred očmi. Kakor je nekdanj devica orleanska v francoske vojski vojaštvu pogum dajala, bodeš spodbujala tudi ti mene. In na jugoslovanski zemlji za slovansko svobodo boriti se je častno delo za mene in moje tovariše, katero bode po zmagi prineslo boljše čase za te in za me. Draga Zalika! Zagotovim te, da sem se predpoldne poklica bil nekoliko prestrašil, a pomislil sem, da mi človekoljubje ne sme ugasniti, najmanje mi pa sme izginiti ljubezen bratovska, katera vsacega Slovenca veže, oči obračati na silno tlačene južne kristjane.“ — Zalike oko se je sedaj razvedrilo. Pogumno je vstala, ter podala ljubljencu roko rekoč: „Prav imas!“ Odkril si mi nježna tvoja čutila, katera me ganejo; varuje naj te božja moč v pravičnem boju, da pomagaš premagati turško druhal, in s tvojim hrabrim pogumom osloboditi tužne moje sestre na jugu. Obaruje naj te božja moč, da razrušite tempelj, na kojem sramotno polumesec stoji, na kterega mesto pa po zmagi stavite križ, mogočno zastavo kristijanov. Križ pa naj okučajo z rudečo—modro—

belimi traki Jugoslovenke, da bode videla Evropa, koliko e d i n o s t mej slovanskimi brati premore!“ Luku je v očesu igrala ne žalostna, temveč vesela solza. Govoril nij več besede; le sladke poljub goreče ljubezni ju je združil. Ves pogumen in navdušen je tiho odšel na dvor, kjer je korakal prijatelj ščinkovec. Gotovo je bil zopet ljubečih varuh — in če bi ne bil Lako pozdravil se svojim glasnim „čin, čindarara, čin na gricu!“

Ločenje je besedica bridka za vsacega, kateremu je osoda naklonila, da mora premeniti stanje svoje, da mora zapustiti vse, kar ljubi, da mora nekaj časa pozabiti na to, kar mu je srce razveseljevalo in čutila ogrevalo. Napočilo je osodepolno srede jutro. Stari pevec ščinkovec zbudivši se, je kakor navadno a danes se svojo zaročenco, ljubo ščinkljo, prifrčal na svisli ter tam glasno zaklical svoj „čink!“ Vso noč nij stisnil Luka oči. Predvečer je bil pri svojej mami, katera je še na posestvu gospodarila—in od nje, kakor se poštenim mladenčcem spodobi, se poslovil rekoč: „Prisrčna mama! Ljubil sem vas, dokler sem bil blizo doma. Podpiral sem vas v sivi starosti, a to vse mislim je še premajheno plačilo za vašo materinsko ljubezen, za vaš trud—in blago srcé. Zagotovim vas, blaga mama, da mi boste vedno pred očmi, vi—in še nekdo—a kaj hočem še dalje skrivati—vi, ljubba mama, in moja nježna Zalika. Stal bodem krepko, neustrašljivo pred soražnikom v pravičnem boju.— Z Bogom tedaj, prisrčna mama! Tolažite se in pripočujte me božjemu varstvu!“ — Na roki sloneč ležal je Luka premišljeva je sinoči večer. Nasmehljal se

se zedinijo vsi deli skupne srbske vojne na dolgi liniji od Pristine do Vidina, potem lahko sopet popolnoma koncentrično operirajo proti srcu Bulgarije in Carigradu. Zarad tega je mogoče, da okolo Niša in na Moravi ne bodo se Srbi z vso močjo vojskovali in da si bodo k večjemu pripravljali trane pozicije za kesneje večo bitko. Prve bitke bodo skoro gotovo v Bosni okolo Mostara in Sarajeva in bodo odločile vso nadaljnjo operacijo.

S tem smo poskusili narisati strategično stanje na obširnem bojišču; sklenili pa bomo z nekaterimi političnimi premišljevanji, da čitateljem podamo po mogočnosti natančno podobo. Vprašanje je, kaj nastane potem, če Srbi bodo zmagonosno napredovali, ali pa če jih preganja nesreča in da se posreči Turkom pobiti jih, kar pa nij verjetno in česar nas Bog varuj. Če Srbi popolnoma zmagajo, po tem mora Turčin paktirati z njimi in jim odstopiti Bosno pa Hercegovino in morda bo celo nastalo vprašanje zarad Bulgarije. V tem slučaju pa je treba vedeti, kaj bo storila Angležka, Avstrija in Francija.

Ogerski oficijozni listi močno rožljajo sé sabljo proti Srbiji in pravijo, da Avstrija ne bode nikoli dopustila, da bi se ustanovila na njeni meji močna slovanska država. Sliši se celo neke glasove, kakor da bi Avstrija hotela postati bolj pravična svojim Slovonom in s pomočjo Hrvatske se nekda namerava Srbijo vstaviti na potu izvršenja jugoslovanske naloge: a vse to bo najbrže zdaj uže prekasno; ko bi se bilo to precej od početka ustaje učinilo, bi bilo morda šlo; naš politikar Andrassy pa tega nij hotel iz čisto ogrskega stališča.

Kar se tiče Angležke, je skoro gotovo, da tam se sramujejo teatralne politike v Carigradu in da najboljši državniki, kakor tudi angleško ljudstvo želi, da se Angležka ne meša preveč v notranje turške zadeve ter da dela samo na to, da se ne bodo vmešale tudi druge države. Za zdaj ima torej princip neintervencije, za katerega smo mi od prvega začetka govorili, največ šans za-se. Temu principu se bode morala rada ali nerada vdati tudi Avstrija. Vse kaj drugoga pa bi bilo, ko bi Srbi zgubili in bi Turek hotel sopet vzeti v svojo neposredno last Srbijo. V tem slučaju je zdaj uže zagotovljena intervencija ruske armade na balkanskem polotoku, katera bi pa imela kot naravno posledico evropsko vojno.

Dosedaj je samo to gotovo, da obstoji mej Nemško in Rusko defenzivna in ofenzivna zveza; Anglija pa bi se v slučaju ruske intervencije postavila na čelo druge zveze, za katero skuša uže zdaj pridobiti Avstrijo, Francijo in Italijo!

Na avstrijskem dvoru se prav te dni kuha nekaj odločilnega; cesar poklical je, predno se poda na Češko, da se tam snide z ruskim carom, mnogo jako javljanih generalov in državnikov na Dunaj; mej temi hrvatskega bana in pa generala Mollinarija; od te konference je nekda odvisno, če bode šla Avstrija popolnoma z Rusijo, ali pa se odpove severni zvezi; prav tako je nekda od te konference odvisen prevrat v notranji politiki na korist Slovonom in iz vsega se pa vidi, da Avstrija mora ostati zvesta Rusiji, če noče priti v največo nevarnost in iz revanše v revanšo. — Od te strani imajo torej naši državniki manj ali več načrtano pot (gebundene Marschroute).

Kar se tiče Francije in Italije tudi skoro nij misliti, da bi se spuščale v kako preriskozno politiko, in recimo, da bi se Angležem posrečilo pridobiti na svojo stran vse te države; ali bi bile one kos rusko-

je tužno ter zamrmlal: „Bog s tabo!“ — „Tolažila se bodem, kadar bode Zalika pri meni; in če zdrav, zopet prideš nazaj, lahko si utemeljita srečno ognjišče v materni hiši.“ — „Činkovčeva mična pesen ga je iz teh sladkih spominov prebudila. Vstal je in kakor po navadi vse opravil, a preden se iz bleva poda, še k živini obrnen vroče izdihne, „da bi te tudi druga roka ljubeznivo gojila!“ Smuknil je potem v kuhinjo, kjer je stala Zalika globoko zamišljena—globoko ranjena. Iz ranjenega srca je tresoči se glas povzdignil: „Varuje naj tudi tebe božje moč! V varstvu moje blage mame spominjaj se me, dokler ne ukrotimo turško nasiljstvo. Z bogom, Zalika!“ „Varuj te Bog!“ je jokaje na prsih sloneč odgovorilo nježno slovensko dekle. Združil ju je poljub, kojega je pa zopet pevec činkovec se svojim prelepim „čin, čin, čindarara, čin na griču!“ pozdravil.

Točno ob osmeji uri so se zbrali vaški fantje pri Lukovem gospodarju na odhod, kateri jim je postregel z kupico dobrega vinca. A preden odidejo, zapojejo še za slovo „pet čevljev merim, palcev pet“, potem se pa podajo na pot, katera je peljala med redno—stoječim sadnim drevjem. Vaške deklice, med njimi tudi Zalika, so si brisale z belimi robci vroče solze; fantje odhajajoči so pa mnogokrat povzdignili čvrsto „Juhe!“ „Živio svitli cesar. Živili hrabri bratje na Jugu!“ A tudi stari pernat pevec nij miroval. Krepko je v sadnem vrtu navdušenim fantom, čvrstim, mladim vojakom za slovo zapel mično svojo pesem „čin, čin, čindarara, čin na griču.“

nemški zvezi, h kateri je nekda pristopila tudi severoamerikanska republika? Kedor v poštev jemlje politične razmere Avstrije in pregleda hladnokrvno situacijo, ta mora spoznati, da bi taka zveza bila osodepolna za vse Evropo, kajti bojevala bi se vsa latinska rasa proti slovanstvu in nemštvu in v takem boju bilo bi v nasprotju se zdravim razumom, ko bi Avstrija stala na strani Latincev, mej tem ko so njeni prebivalci skoro sami Slovani in Nemci in torej ne želijo vojske proti lastnim bratom. Vse torej kaže, da tudi v slučaju, ko bi bila Srbija popolnoma nesrečna, ne bode Turkom vzrastla nobena korist, ker reči so prišle take daleč, da so severne velevlasti pe pritisku Rusije zdaj skoro primorane misliti na definitivno rešitev jutrovega pitanja in sicer ne s pomočjo papirnatih reform, ampak na drugi način, kateri zagotavlja stalnost, namreč po razdelitvi in ko bosta zdaj sopet avstrijski in ruski cesar sešla se te dni v Reichstadt Bog ve če se ne bosta uže kaj domeni v tej prevažni zadevi. Bodisi kakor koli hoče: slovanstvo doživelo je Vidov dan, ono začenja prejemati svojo evropsko veliko misijo.

Jugoslovansko bojišče.

Ker smo v zadnjem listu na tem mestu o srbske vojski bolj natančno govorili, ne bode našim čitateljem neljubo, ako danes osvetimo stanje in pozicije turških vojsk, katere Cernogoro i Srbijo oklepajo. V Albaniji zbranih je Turčinov nad 11000 mož, kateri pa nikdar ofenzive ne poprimejo proti Cernej-gori, ker v Albaniji, kjer močno vré, komaj red vzdržajo. Albanci poslali so baje celo deputacijo v Srbijo, da hočejo i oni orožje zagrabiti proti nevernemu krvoloku, ako je Milan potem oprosti za pet let vsacega davka. V Hercegovini in Bosni cení se število Turčinov na 32000 mož, kateri imajo braniti Sarajevo in Mostar proti od severa proti jugu prodirajoči vojski pod poveljstvom Ranko Alimpič-a in od trebinske strani proti severu pomikajočim se črnogorskim trupam združenim se s e d e m t i s u č hrcegovskih skopolov pod črnogorskim knezom Nikolajem. Nasproti Srbiji stoje tri turška krđela; prvo na severo-vzhodu pri Vidinu na Donavi, s katerim se bode merila srbska divizija na Timoku pod komando obrista Rajko Lešjanin-a; drugo najmočnejše v uterjenem mestu Niš in njegovih okolici na južno-vzhodni strani, kateremu nasproti stoji glavna srbska vojska pod poveljstvom generala Černajev-a; tretje na jugu pri Novem-Bazaru. Vsa tri krđela štejejo skupaj čez 48000 mož. Vse turške vojske, katera stoji proti Srbiji in Cernej-gori, je z rezervno 20000 mož po tem nad 112000 mož. Kazun teh vojakov imajo Turki v Kostantinopol-u 10000, na otoku Kreta 7000, v Macedoniji, Epiru in Tezaliji 7500, v Siriji 17000, v Kurdistana 20000 in v raznih drugih postajah 10000 mož; v vsem tedaj 206.000 mož, katerim se po „Corr. Orientale“ ima pridružiti 10 regimentov redifov iz Kurdistana in Sirije ali 30000 mož, in 43 batalijnov redifov druge vrste ali 15000 mož, kateri so pa menda vsi le na papirji, ker nima Turčija potrebnega denarja, da bi jih oborožila in vzdrževala. Materjelno ne more biti turška vojska nič kaj dobro preskrbljena, ker je dozdej uže nad 600 mož iz turškega tabra pri Nišu, mej njimi tudi nekoliko oficirjev na Srbsko ubežalo. —

Dne 2. t. m. počele so se srbske trupe po vsej liniji čez meje pomikati, s kakim vspehom nij nam mogoče natanko določiti. Naj ob kratkem omenimo vseh do zdaj došlih brzojavov, naj si bodo iz turškega ali srbskega vira.

Prvo poročilo prinesla je „W. Zeitung“ iz Vidina, toraj iz turškega vira, iz katerega posnemamo, da so bili Srbi tepeni dne 2. t. m. na Timoku, izgubivši 2000 mož. Turci prestopili so srbsko mejo in prodrli do Zajcar-a, blizo 4 ure daleč. Enaka vest došla je iz Štambula. Koliko da je istine na teh poročilih, bodo vedeli ceniti naši čitatelji, ako dostavimo, da so iz turškega vira (turške laži iz srbskega bojišča) in da o tem boju do zdaj še nij bilo nič slišati iz Srbije.

Iz raznih oficijelnih in neoficijelnih brzojavnih poročil iz Srbije nam je pa sledeče zabilježiti: Černajev započil je po hudem tri ure trajajočem boju Turke proti Nišu; Turki izgubili so nekaj topov, pontonov in mnogo konjev in bagaže. Srbi oblegajo uže Niš in ga bombardirajo. Kerim paši, kateri od Balkana sem hiti v Niš, poslali so Srbi 15000 mož nasproti. — Na severo-zahodni strani je pak Alimpič počil Turke do Beljine, katero bombardira.

Dostavimo naj še temu, da je nekda Klapka, ogrski general od leta 1848 in slaboznani rogovilež iz leta 1866, ki se po vsem svetu klati, kakor cigani, vstopil v turško vojsko in da bode zbiral ogrsko legijo, da reši preblogo prijateljico Turčijo in obvaruje „Madjar-orsag“, domovje Arpadovih čikožev, prevelike proteče jim nevarnosti. Tudi poljska legija se bode baje organizirala pod poveljstvom poljskega sanjača Langiewicz-a. — Vendar nadejamo se, da se ta govorica ne obistini, ker drugače bi Poljaci zares zaslužili prokletstvo ne le vsacega poštenega Slovana, ampak vsacega kristijanskega človekoljuba.

Dostavek. Turške laži iz bojišča Timok-Vi-

din dementirajo se uže. Resnično je na tem boju sledeče. Srbska ondótna divizija nij nikoli niti poskusila niti prestopila meje, pač pa so Turki hoteli dvakrat Timok prekoračiti, a Srbi vrgli so jih oba pota nazaj. Pri drugem poskusu trajal je boj celi dan; Turki zažgali so Veliki Izvor, mali srbski kraj tik turške meje na Timoku a na srbska tla takraj Timoka nijso mogli prodrati, temveč pobiti so bili močno in Srbi so proti večeru uže bili na turških tleh. V tem boju skazala se je srbska artilerija mnogo boljša od turške.

Na mah se iz tega izprevidi, da Srbom na Timoku nij mar ofenzive poprijeti in proti Vidinu in Bulgarji se pomikati, dokler nij zmagala srbska pri Nišu dovršena, temveč Turčinom prelaz čez Timok na Zajcar in od tod proti jugu zabranjevati.

Pri Nišu napredovali so Srbi prav dobro; zmagali so pri Babini glavi Turke in je v nereden beg pognali. Ravno tukaj so uplenili Srbi mnogo vojaških priprav. Na zahodnej strani pri Nišu bili so tudi zmagani Turki; srbski obrist Jovanović rapršil je tukaj turško četo 4000 mož in jih mnogo pobil. Ranko Alimpič zmaguje pri Bjelini; Muktar paša uže je nazaj pomaniknil se; od južno zahodne strani pak napredujejo Černogorci, vse turške čete pomikajo se iz Hercegovine v Bosno. Srbski poveljnik Zach na jugu pomika se proti Novemu Bazaru; in od tod bode prej ko ne podal roko Črnogorcem, da z njimi združen od juga bosniško turško vojsko, ktera se zbira okolo Sarajeva, zagradi in se z Alimpič-em, od severa prodirajočim, združi. Dozdeva se nam, da mislijo Srbi naj popreje v Bosni in Hercegovini Turčine iztrebiti in si te dežele osvojiti.

Ofenzivo poprijeli so Turčini tudi na jugu Černogore pri Podgorici, kjer stoji 8000 črnogorskih junakov na straži. Turška poročila pravijo, da je vsaka stran svoje pozicije obranila. Nemara so pa Černogorci-Turčine tudi tukaj s krvavimi glavami domov poslali!?

IZ BELGRADA 6. julija. Ranko Alimpič vzel je po dvodnevem hudem boju Bjelino. Turška vojska retirira na Sarajevo. — Černajev vzel je uže Ak-Palanko in maršira naravnost na Pirov in Sofijo v Bulgariji. — Za hrptom vidinske turške vojske vzdignili so se vrli Bulgari.

Dopisi.

V Gorici, 6. julija 1876. (Čitalnica. — Tombola. — Mestni očetje. — Sopet falimenti. — Raznosti.) Sopet ima čitalnica goriška zaznamovati krasno popolnoma novošegno veselico. Včeraj zvečer je marsikedo popraševal, kaj to pomeni, da je čitalnični vrt tako praznično okinčan in briljantno razsvitljen: rečemo, da pogled v čitalnični vrt, okinčan z mnogimi zastavami, mlaji in mnogobarvnimi baloni, je vsacega, kedor je vstopil, napolnil veselja in židane volje. — Zdej pa mislite si kakih 300 oseb na vrtu, vojaško godbo, močan pevski zbor, krasne umetne ognje, tombolo z jako šaljivimi momenti in na vse zadnje celo jako animiran ples pod milim nebom: pa imate sliko jako zanimive, neprisljlene veselice pod milim nebom.

Pohvaliti moramo v prvi vrsti pevski zbor pod vodstvom vrlega g. Hribarja; nekatere pevske točke so bile sprejete s takim burnim aplavzom, da so se morale še celo po dvakrat ponavljati; „U boj“ in „Šta čutiš“ sta, ker času primerna napeva, zbudila pravo navdušenje. Sopet smo imeli priliko občudovati močan in lepo doneč glas g. Ditrh-a iz Vipave, kateremu mora biti hvaležno naše društvo, ker mu pri mnogih prilikah priskoči s tako izdatno pomočjo. Petje je podpirala vojaška godba s prelepimi umetnimi in prostonarodnimi komadi.

Popolnoma nove točke v programu čit. veselice bili so ta pot umetni ognji, katere je brezplačno napravil čital. ud. g. Velikonja, učitelj na kmet. šoli. Videli smo lep ognjomet, ognjena kolesa, ognjen telegraf; transparent v narodnih barvah in z napisom „Živela goriška čitalnica“ in vsi ti in še drugi ognji šli so precizno, tako da je občinstvo mnogokrat vskliknilo v občudovalni: „oh“. Gospod Velikonja žel je od jako hvaležnega občinstva srčno zahvalo in mi mu čestitamo kot pirotehniku in čestitamo tudi čitalnici, da je pridobila zdaj novo delalno moč. Ples je bil jako živahen, pa zanimiv le za mladenče in za krasen spol; sicer pa je ples na tako zvanih „brejarjih“ za mestno gospodo kaj novega, akopram je na Goriškem „brejar“ narodni inventar. Takih veselice še nekoliko; po tem pa naj kedo reče, da čitalnica nij prvo socialno društvo v Gorici. Ker je tombola še precej vrgla, sliši se, da namerava odbor prve dni avgusta sopet napraviti veselico, pa z omejenimi vabili.

Letošnja tombola na praznik sv. Petra in Pavla je privabila mnogo tujcev v Gorico; naš Travnik bil je sopet enkrat natičen polen naroda (večinoma Slovencev); tombola je prav dobra naprava, ker donša za inštitut zapuščenih otrok vsako leto čez 800 gld. Zakaj ne bi se po velikih trgih na Slovenskem ne v peljala tombola za kak blag namen? Na Furlanskem imajo take ljudske veselice v vseh večih krajih in povsod kaj vrže za šolo ali za reveže.

Te dni je zopet nek faliment mestna govorica.

Nek A., ki je bil denarni sensal in kot tak užival veliko zaupanja pri goriških in malih kapitalistih, položil je svoj status okrožni sodnji; sliši se, da je ta status pasiven za 110.000 gld. in mej to veliko svoto je mnogo denara od rokodelcev, malih uradnikov in sploh takih ljudi, ki so s tem polomom zgubili vse svoje z velikim trudom prištedjene groše. Pravijo, da ta reč nij popolnoma v redu in da ne bo prešla tako gladko. Dobro je na vsak način, da oblastnije varujejo interese ljudstva, ki postane po takih nesrečah popolnoma zbegano. Kam pride trgovina, kam zaupanje, če se bodo ti polomi pogostoma ponavljali. Mi smo uže popreje enkrat omenili, da bo v Gorici še marsikateri trgovec šel turško pot in žalibože vganili smo jo.

Goriško starešinstvo hoče mnogo zidati, pa denara ne more dobiti. Dogovarjalo se je dolgo časa s hranilnico ljubljansko; a razbilo se je vse na navadnem škofo, ki se zove — provizija. Pri nas je namreč navada, da provizije igrajo pri vsaki kupčiji glavno rolo. Nek tukajšnji kapitalist, ki zvonec nosi pri magistratu, je iz golega patriotizma vsaj začasno pomagal iz zadrege. To pa ne vemo, če je to posojilo uže srečno splavalo čez škol, ki se zove provizija.

Dandanes hoče vse dobro zaslužiti in marsikedo živi v pravem pomenu golo le od patriotizma tukaj v naši lepi Nizzi. — Ker pa naši mestni očetje ne morejo mirovati brez lavorik, poiskali so zdaj v stari šari nek uže pozabljen projekt, namreč prekrstenje mestnih ulic, posebno pa tistih, ki se glase po slovenskem, kakor Studeneč, Prestava, Travnik i. t. d. — Naši mestni očetje menijo s tem vtrditi italijanizem v Gorici; a zarad tega bode travnik še vedno ostal Travnik in ljudstvo se ne bode privadilo novim imenom, kakor se nij dozdej, akopram „l' Isonzo,“ večsih tudi magistrat in drugi ta trg v javnih spisih imenuje „Piazza Grande.“ Treba je hiteti, kajti Slovenci postajajo čedalje močnejši. — Da bi se le naši mestni očetje pomirili nekoliko in rajše skerbec, a materijalni blagor mesta in za povzdigo domače obrtnosti, a pri takih prašanjih so pri na skoro vsi: „Turchi alla predica.“

Iz Kanala. Redko kedaj čita se v „Soči“ dopis iz Kanala in to izvira od tod, ker se tu pri nas narodno le malo posebnega pripeti. Vendar leto 1876 bodo vsi dobro pomnili, ker slavna vlada je letos blagovolila poslati nam, — kar se že 25 let nij zgodilo — tri vojake „v rejo“; res se sliši zdaj iz vradniških krogov, da je bila kriva tega neka pomota od vladine strani; toda škode, katero so s tem kmetom prouzročili, vendar nikdo ne povrne.

Drugo, kar nam je leto 1876 prineslo, so novi zvonovi, ktere nam je gosp. Polli v Gorici kri dobro vtil; za obešenje v zvonik pogodili so se bili z nekimi Lahom iz Vidma za 680 gld.; ko je Lah že denarje odnesel, uvideli so, da jih je prav pošteno opeharil, ker tako slabega zvonjenja, kakor je tu v Kanalu, nij čuti v okolici. Bali so se menda to delo izročiti nekemu slovenskemu mojstru, ki je v Batih za 80 gld. vse delo opravil; lahko se nam toraj Batovčani smejo.

Kanalski čitalnici je došel nepričakovano nov kinč; nek neimenovan gospod poslal ji je iz Zagreba prelepo podobo „Jugoslavijo“, za kar se mu vsi čitalničarji toplo zahvaljujejo.

Vina bomo imeli letos malo ali nič, ravno tako tudi sadja; žito pa prav lepo stoji.

Od beneške meje 5 junija (izv. dop.) Slovenščina na meji peša in gine vidoma. To je žalostna resnica in nihče, tudi najbolj zagrizen lahon ne more tega tajiti, ako ima odprte oči. Čitalnično društvo je imelo sveto dolžnost buditi v Brdih narodno zavest. Uže pet let životari, a napravilo je eno samo besedo l. 1873. Cela poznejša doba je bila pusta in prazna, čitalnično „sobico“ je prepregel pajk z gosto mrežo in grozna tema je nastala v njej; imeli smo vedno „veliki petek“ v pravem pomenu besede. Krivo je temu večji del pomanjkanje trdne narodne zavesti. Naše „rodoljube“ ni menda še ogrela ona čista, iskrena ljubezen do naroda, ki premaga vse zapreke in težave, ki ne pozna sebičnosti nego samo blagor naroda. Kogar navdušuje resnična požrtovalna ljubezen do naroda, bo gotovo z vspehom delal za svoj narod. Kdor pa pri vsaki mali težavi omahuje, kogar vsaka neprijetna sapica ohladi, ta ni nikdar resnično ljubil svojega naroda.

Vrhu tega je bilo društvo nesložno; pri plačevanju mesečnine je bil velik nered, tako da je bilo v zadnjem času popolnoma propadlo. Ko je uže pojemale so se ojačili gg. godci ter mu spet vpihali življenje. Napovedali so nam tudi uže besedo, kar je tukej naše mejaše prav prijetno osupnilo. Kdor pozna razmere v Brdih, dobro ve kako težavno je tukej napravljati besede. Narod je še sploh zaspan, poln vraž in babje vere, o čitalnici in njenem namenu nima niti pojma ter se, rekel bi, z neko zaničljivostjo od nje obrača. Da se je pa novi odbor v takih okolišnih in v tako kratkem času upal napraviti besedo, to je prav hvaleredno. Mi mejaši se tega nismo nadejali, zato pa nas toliko bolj veseli. Le pogumno naprej! Odboru voščimo najboljši uspeh! Slava! živio!

Pri tej priložnosti naj bi bo tudi dovoljeno izreči željo dolnjih Bricev in mejašev sploh. Že večkrat so tukajšnji rodoljubi sprožili misel, da bi se vsi Brici zjedini v eno skupno društvo se središčem v Biljani. Vsi drugi Slovenci so se zjedini, zakaj bi se ne tudi mi Brici, ko nas je tako malo? „Sloga jači nesloga tlači.“ Jedino le se združenimi močmi bi se dalo v Brdih kaj opraviti. Brez edinosti bi bilo vsako početje zastoj. Tako društvo bi Bricem ne samo veliko koristilo, ampak bi tudi mejaše zdramilo ter tako postavilo lahonstvu trden jez. Torej Brici skrajni čas je, da se zbudimo iz dolgega spanja, „opasujmo uma svitile meče,“ združimo se, postavimo na krmilo močnejše meče ki imajo pri ljudstvu zaupanje in vpliv in čitalnica bo stala na trdnih nogah, njen obstanek bo gotov! Ali to ni delo enega dne! Treba je prej v narodu buditi veselje do njegovega jezika ter ga navduševati z lepim narodnim petjem, z dobrimi, priprostim igrami in govori, posebno kmetijskimi. Le na ta način boste pokazali narodu pravo pot do duševnega in materijalnega blagostanja.

Kviška godba bi bila tu na svojem mestu, kajti znano je kako izvrstno zna narodne in umetne slovenske pesni svirati. G. Marinič, organist v Kazani je tudi izvrsten mož, ter se razume na muziko in petje prav dobro. Vse imamo, le dobre, trdne volje, pa iskrene ljubezni do stvari nam manjka, in pa sloga sloga bratje!! Čitalnično društvo mora pa imeti tudi terden, živ koren v narodu, ako hočete, da se razvije in doseže svoj namen. Narod sam mora biti društvu temelj, na katerem se da vspešno zidati. Torej še enkrat zakličem: Brici podvizajte, dokler je še čas!

Tone Ščipek

Politični pregled.

V Gorici, 6. julija 1876.

Na Dunaji posvetovali so se ministri ob orientalnem vprašanji, a sklenilo se nij nič definitivnega. Stoprv po dogovarjanjih z ruskim carom, s katerim pride naš cesar in Andrassy v Reichstadt na Českem skupaj, določilo se bode, kaj treba Avstriji začeti. Tudi v Budim-Pešti posvetovali so se ministri o dogodkih na jugu. Dne 4. t. m. razglasila se je v uradnem listu okrožnica ministerstva notranjih zadev, v kterej se zapoveduje političnim uradom, naj strogo na to pazijo, da se ne nabira ne denarjev ne ljudij za Srbijo. Če bi se kedo tej pripovedi ustavljal, naj se koj zagrabi in zapré, ter to koj ministerstvu naznani.

Madjari uže so začeli faktično strogo vršiti zapoved Tisze, kajti Militič-a uže so zaprli, ker je baje vkljub prepovedi agitiral za Srbijo mej banatskimi Srbi. A Militič je poslanec madjarske zbornice in zarad tega vložili so nekateri njegovi prijatelji protest zoper tako postopanje madjarskih političnih organov naprama Militiču. Madjarski listi začeli so zoper Andrassy-ja pisati, ker je avstrijsko politiko po njihovem menenji tako hudo zavozil, a dunajski „Tagblatt“ ima prav, ako jim očita, da so Andrassy-ja v deveto nebo povzdigovali, ko se je prijateljstvo z Nemčijo in Rusijo sklopilo. Dozdej še nikdar nijso madjarski listi in politikarji Andrassy-ja grajali ni najmanj; vse jim je bilo pametno in dobro, kakor ne more biti drugače, kar je naš kancler započel, bodisi v notranjem ali inostranem delovanji. Zdej pa, ko se ima od vseh velesil sprejeti princip neintervencije v turške homatije, in ko vidijo, da gré Turkom na balkanskem polotoku jako piškavo, in se bojé, da bi nastal v njihovej bližini slovanski Pijemont, želijo in zahtevajo, da bi naj raji Avstrija Bosno posedla in jo za-se obdržala, ako se njih prijatelj „polumesec“ iz Evrope izbacne. A mi mislimo, da zdej je uže prepozno, kajti Bošnjaci so uže proklicali Milana za svojega kneza in pri tem bodo tudi ostali. Čas je bil za to, ko se je ustaja v Bosni pričela in so bosniški sirromaki klicali na pomoč Avstrijo, da bi jih rešila turškega jarma. Kratkovidni madjarski politikarji so tačas ne le perhoreširali vsako okupacijo od avstrijske strani, ampak žugali so celó, s čim, to vedo sami, ako bi se hotelo inkorporirati Bosno Avstriji. Mi in vsi pošteni avstrijski patrijoti smo okupacijo nasvetovali iz tehtnih uzrokov, katerih nam menda nij treba sedaj zopet ponavljati.

Tudi na Francozkem ima ministerstvo mnogo opravila z orientalnimi dogodki. Glavno vpra-

šanje je neintervencija glede na turške notranje homatije. Iz Pariza dohaja poročilo, da je največ upanja za nikako vmešanje družih vlasti v turške zadeve, in da ta princip tudi pri vseh velevlastih svojo veljavo zadobi. Francoska se vsakako bode držala trdno te politike.

Naj bolj se zanimajo, in to čisto naravno, Angleži za dogodke na Balkanskem polotoku. V parlamentu sledi ena interpelacija drugi, v kojih terjajo pojasnila ob orientalnih stvareh. Bright je terjal, naj se vlada nemudoma izjavi o svojej politiki naproti jutrovnim dogodkom, in je odločno govoril zoper vsako vojsko za vzdržanje onemogle in gnjile Turčije. Izrekel je, da Anglija hoče biti neutralna. Govori se, da se je angleška flota združila s turško pod poveljstvom Hobart paše. Rusija menda ne bode molčala ná take angleške demonstracije in odgovorila bode s tem, da svoje vojskine ladje združi z nemškimi in ameriškimi; kajti znano je, da Amerika nij nič kaj prijazna Angliji in da je uže od davnej alijirana z Rusijo, ker se njeni interesi jako vjemajo z ruskimi, mej tem ko so si angleške in ameriškanske namere jako nasprotni.

Iz Londona javi se, da je ministerstvo Derby-Disraeli voljno odstopiti in drugim bolj pametnim in zmernim možem sedaj velevažno mesto prepustiti. To je pametno in dobro. Angleži bi radi nazaj potegnili voz, katerega sta Derby in Disraeli zavozila. To bi bilo pripoznanje principa neintervencije na Turškem.

Iz Štambula poročajo se važne stvari. Ministri udali so se sultanovi želji, da se naj koj izvrši opasanje Murada z Mohamedovim mečem v mošaji Ejub. Sultan zavkazal je, da se imajo vsi muzelmani starosti 17 do 70 let oborožiti. Sultan kliče tedaj vse Allah-ove sinove na boj proti kerstu. Ali bode tudi Allah pomagal, to je vprašanje! Nadejamo se, da so zvezne velevlasti gotovo za ta slučaj pripravljene.

Razne vesti.

„L' Isonzo,“ ki se je zdej preselil v Paternolljevo tiskarno (kar nij brez pomena) piše gledé Srbov še zmerom jako zapeto; nij ga je sram naravnost simpatizirati s Turki; a to stori na tihem. — V Gorici je nekoliko takih Turkov, ki iz straha pred Slovenci zatajujejo oni liberalizem, katerega vedno naglašajo; — V politiki pa je Gorica nekoliko podobna poljskemu „landtagu.“ — Letos je prav malo galete; zato pa jo trgovci dobro plačujejo; žita povsod na Goriškem lepo stoje, kar se o trti ne more reči. —

Za spominek ranjkega dr. Lavriča so nadalje darovali: g. France Vogrič v Sentviškigori 1 gld. gospodična Katinka Staničeva v Kamnjem 1 gld. Uredništvo „Soče“ 20 gld.

Prenesek iz št. 24.

f. 658. kr. 20.

Skupaj f. 680 kr. 20.

Dornberški rodoljubi so sopet darovali 10 gld. katere smo odposlali po želji. —

G. Anton Bezenšek, znani naš rojak in urednik „Jugosl. Stenografa“, položil je — kakor se nam piše — dne 30. junija pred c. kr. državno-izpitno komisijo v Pragi profesorski izpit iz stenografije z jako dobrim vspehom. Ta je sedaj, kolikor znamo, mej Jugoslavi prvi izpitani slovenski učitelj tega važnega in lepega predmeta. Nadejamo se, da bode kot-takov započeto delovanje na tem polji mej nami tem marljiveje nadaljeval.

Zoper „Noue Freie Presse“. V Ljubljani se je začelo delati za to, da bi naročniki na „N. Fr. Pr.“, ki tako surovo na Jugoslavo psuje in turško divjaštvo zagovarja, list popustili in rajši druge nemške liste imeli. Tudi na Goriškem se bo posnemal ta sklep.

„Slovenski Narod“ piše svojim bralcem. Veliki dogodki, kateri se razvijajo pred nami in ki vedno bolj zanimajo vsacega izobraženega Slovenca, delajo tudi časopise potrebnejše in zanimivejše. Zatorej smo pri svojej administraciji uredili tako, da se „Slovenski Narod“ more od vsacega dneva začeti naročiti. Ker smo se v Belgrad obrnili in bode mo dobivali direktno od tam telegrafična poročila o vseh važnih dogodkih in poleg tega posnemali iz jugoslovanskih virov, ker je „Slovenski Narod“ jedini časnik v našem jeziku, ki izhaja vsak dan (kajti vložili smo uže pri vladi naznanilo, da bodemo tudi v ponedeljek in ob dnevih po praznikih izdajali list, kadar budo posebno važne

novice) — naj ga naši prijatelji razširjajo zlasti tudi v onih slovenskih krogih, kjer še vedno vlada nekov predsodek proti njemu. Nam se bodo stroški zmnožili, želja po pomnožitvi naročnikov je torej naravna. Vsak prijatelj lista, ki želi njegovo zboljšanje, naj skrbi za njegovo razširjenje. Ko bi bil slovenski dnevnik tako razširjen, kakor bi lahko bil, mogel bi specialnega svojega dopisnika na bojišče poslati. Slovenci podpirajmo naš edini dnevnik!

Izvanredni občni zbor banke „Slovenije“, ki se ima vsled sklepa IV. občnega zbora od 6. junija t. l. sklicati, bo 3. avgusta t. l. popoldne ob 4. uri v čitalnični dvorani,

Program:

1. Povikšanje glavnice z novim doplačevanjem na akcije (5. točka IV. občnega zbora.)

V zadnjem občnem zboru izvoljeni zaupni možje: gg. Ivan Vilhar, Drag. Žagar in Jožef Jerič so 7. junija t. l. upravnemu svetu pismeno naznanili to-le; „Na podlagi preiskovanja bankinega stanja prosimo vas za prihodnji občni zbor te-le predloge sprejeti v program:

I. Popolno doplačanje na 2337 akcij, t. j. 90 gl. na vsako akcijo; eventualno

II. predlog, da se zavarovalnica proda, ali stopi s kako drugo banko, ali pa da se likvidira;

III. predlog: volitev odseka, ki bo imel izvršiti v II. predlogu našete nasvete.“

2. Pritrjenje v občnem zboru od 31. maja p. l. sklenjeni premembi § 73. pravil o poravnani pravnih prepisov med banko in zavarovanci po poljubni sodnji (Schiedsgericht).

Delničarji, ki se želé občnega zbora vdeležiti in glasovati, naj svoje delnice v smislu § 24 pravil pri glavni blagajnici banke „Slovenije“ v Ljubljani proti potrjilnim in pooblastilnim listom vložé do 28. junija 1876. Delničarjem pa, katerih delnice so še od zadnjega zbora vložene pri blagajnici, se bodo pooblastilni listi za prihodnji izvanredni občni zbor takoj poslali.

V Ljubljani 28. junija 1876.

Od upravnega odbora banke „Slovenije.“

V Biljani v Brdih bode v nedeljo 16. t. m. velika beseda z govori, deklamacijami, petjem, gledišno igro in godbo. Nadejati se je, da bodo to besedo blizo laške meje obiskali mnogi, mnogi Brici.

V Sevodnjem napravijo ondotni vrli rodoljubi letos sopet besedo, najbrže zadnjo nedeljo t. m. Čisti dohodek za Lavričev spominek. To je lepo od vrlih sovodenskih rodoljubov.

Vojaški manevri na Proski okolo Postojne in Razdrtega začeli bodo 10. t. m. Goriški polk bode odšel uže v ponedeljek v Postojno. Čudno, da so letos ti manevri tako zgodni, druga leta so bili še le v septembru. Ali je tudi to signum temporis?

Konfiskacije. — Slovenskega Naroda zadnja štev. bila je konfiskovana, ker je oštevala nemške Turke. „Osten“ federalističen list na Dunaji je bil tudi konfiskovan zaradi dveh člankov, ki so popisovali Andrasijeve uspehe v politiki in razmere mej Slovani in Turki.

Iz Šabca na Srbskem nam piše prijatelj dne 20. t. m., katero pismo pa smo še le denes prejeli v prav slabem stanu. Mej drugimi zakasnjanimi novicami, nam piše, da poddrinska divizija broji čez 40000, mej temi 6 batalijonov gorečih dobrovoljcev. Govorilo se je, da bo te prostovoljno komandiral general Stratimirovič; a mesto njega prišel je sem znani junak major Plajkovič. Znamenito je videti tega človeka, ki je eno nogo zgubil pri Sebastopolu, z eno nogo na šarcu. — Stratimirovič pa je odšel v Bulgarijo, da tam organizuje vstajo. Obljublja nam prijatelj, da bode pisal iz Bosne, kakor hitro se bo tam zgodilo kaj znamenitega. Najbrže pa se zdaj bojuje okolo Bjelina in nima časa poročati.

Samomor. Odgojenec W. kadetske pripravljavnice v Trstu vstrelil se je v sredo po štirih popoldne v veliki vojašnici. Krogljo zagnal si je v možgane, in hitro je mrtev obležal.

Mizarsko društvo, o katerem smo uže večkrat poročali, se bode ustanovilo in bode prvi shod tega društva v nedeljo 9. t. m. popoldne v Dornbergu. Mi želimo, da se društvo konečno ustanovi in koj prične svoje delovanje. Dober mu uspeh!

Zastran Slomšekovih pesmij

došlo nam je sledeče naznaniho:

Ravnokar se je v tiskarni družbe sv. Mohora v Celovcu dokončalo tiskanje Slomšekovih pesmij. Kam

do srede t. m. bo vezanje dogotovljeno in se prične razpošiljatev. Kdor želi, da se mu te pesni takoj po izidu pošljejo, naj se v kratkem oglasi. Naročila sprejema sl. tiskarna družbe sv. Mohora v Celovcu, sl. opravništvo „Slov. Gospodarja“, v Mariboru in podpisani izdajatelj sam.

Knjiga obsega nekaj čez 17 pol srednje osmerke. Papir in tisk, vse je jako lepo in okusno. Dodana sta pesnim spredaj dva predgovora Slomšekova, potem kratke „životopisne čertice“, in „beseda urednikova;“ na konci pa bibliografija Slomšekovih del in spisov. Oskerbeli in pridjali smo tudi podobo nepozabljivega nam vladike, kakoršna se je nahajala v Drobčinah l. 1863.

Toliko že naprej lahko rečemo, da bode ta knjiga razveselila vsako domoljubno slovensko serce!

Ceno smo postavili, kolikor je največ moči bilo nizko. Broširan iztis velja 90 kr., terdo vezan (kakor so bile navadno Drobčince) pa 1. gl. Kdor vzeme 12 iztisov, dobi 13 tega na verh.

Cisti znesek je namenjem za izdavanje ostalih spisov.

V Ptui 1. julija 1876.

Izdajatelj: Mih. Lendovšek kaplan in kataket.

Javna zahvala.

Vsem tistim, ki so v času boleznj in tudi pri pogrebu naše ranjke preljube in nepozabljive matere pokazali toliko prijateljstva in sočutja zaradi naši družini nedomestljive izgube, izrečemo s tem najtoplejšo zahvalo.

Černče 3. julija 1876.

Žalujoča družina Pignatarijeva.

Oznanilo.

Med Dr. Keršovani preselil se je v rastel v Fitz-ovo hišo, št. 461 in bode, kakor dozdej, zdravil na svojem domu vsaki dan.

Plinska tovarnica v Gorici napravila je peč za parjenje galete. Omenjena peč je p. n. občinstvu na razpolaganje za prav malo odškodnino. —

DOBRE I DOBER KUP

MLATILNICE

ki se na rokah, s konji ali z ognjem gonijo, prodajajo

v Trstu

Schivitz & Comp.

Via Carintia 17.

kakor tudi vsake vrste družih strojev i kmetijskega orodja.

Karol Zanetti

Kašelj

najhujši ozdravijo imenitne pastilje

Menotti

Seidlitz-Moll

edina in glavna zaloga v lekarnici Zanetti, prodaja se po 1 gl. skatlija.

Ekstrakt iz Tamarinda

najboljši in najmočnejši, kolikor jih je bilo dozdej izdelovanih v raznih lekarnicah. Hiter pripomoček proti zagerljenosti, notranjem kataru, prsem prehlajenji, driski, stane samo 40 soldov.

Zdravitni fluid

za konji (Restitutionsfluid) Ta lek ima lastnost, da izdržnje konje dolgo časa pri moči. Ena steklenica stane f 1. 20 z navodom vred.

Pagliano Sirup

pravi iz Floreuce.

Čaj Wilhelm in Köllör

za čiščenje krvi.

Hofmanova Odontina

preti bolesti zobov. Najhujša in neprejenljiva bolečina jenja precej, če se eno kapljo tega leka vlije na bombaž in dene v votel zob.

Edina zaloga vsakovrstnih mineralnih vod in slededih posebnih lekov:

Absent Montovanov iz Benetek. — Prava Magnezija angleška Henry-Krogljice Blancard in Vallet. — Zobna zmes Pfeffermanova. Popp, Suin de Suotemart. — Arabska Revalenta v prahu in testu. — Prah za olajšanje prebavanja dr Gölis-ov. — Pastilje Vichy Bilin, George. Milo iz zelis č Borchard-ovo. Glicerina Hoffman. — Mesni ekstrakt Liebigov in vsakovrstna homeopatična zdravila.

Na Travniku prva lekarna sem od škófje.

Lekarnica v Gorici k črnem medvedu (orso nero).

Lekarnica v Trstu in Percu

!! Od leta 1767 !!

Svetinja za napredek

Svetinja za zasluge

ALBERT SAMASSA,

c. kr. dvorni zvonar izdeljavec strojev in raznoterega orodja pri gašenju ognja v Ljubljani, priporoča p. n. cerkvenim predstojnikom in občinskim zastopom:

Vbrana zvonila

z vso potreščino, kakor jarmi, ojnice, okovi. Zvon tudi 40 centov teže, zamore en mož zvoniti; dalje priporoča vse vrste brizgalnic, orodja za gašenje, vodnjake, cerkvene svečnike iz medenine, ventile, šravbe itd. itd.

Občnam in gasilnim društvom, da si zvonove in gasilno orodje lahko omisljjo, privolim plačevanje v obrokih.

Diploma pripoznanja

Diploma pripoznanja

!! 24 svetinj !!